

Slovo úvodem...

Na začátku vznikla dohoda.

Dohoda uzavřená mezi dvěma nepřátelskými klany, jenž byly již odpradáвна nuceni sdílet společné území.

V té době ani jeden z klanů netušil k jakým nezvratným změnám povede.

Nezvratné změny...

Taková myšlenka mi kmitla hlavou v okamžení, kdy jeho ostré špičáky protly kůži na mém zápěstí. Bodavá bolest pozvolna utichala a v podobě hřejivé páry se líně rozlévala po celém těle.

Kéž bych směla o něčem rozhodnout...

Kéž bych měla možnost mluvit...

"....nevzdoruj své přírodě..."

"....nevzdoruj svým touhám..."

"....nech se unášet..."

"....nech se unášet..."

To vtíravé syčení se krade mou myslí už od chvíle, kdy jsem se poprvé setkala s upírem. Od té doby jsem čekatelem. A ne ledajakým.

Jmenuji se Lea Hallwardová a lačnost po krvi mě provází všude tam, kde se ocitnu. Pokud se ovšem nechám strhnout, již nikdy nebude cesty zpět. Chtěla bych mít na vybranou...

Ach tolik bych chtěla...

1. Před mnoha, mnoha lety...

Té pochmurné májské noci se na město svažovala mlha hustá jako dým. Špičaté věže hradu Wealdremor se ztrácely v závoji bílé pleny a přestože se z klenutých hradních oken linulo unvlé, žlutavé světlo, město nadále tonulo v temné předzvěsti čehosi hrozivého.

Hrad Wealdremor se tyčil vysoko nad obzorem prostých obyvatel a nikdo věru netušil k jakým událostem onehdy došlo za jeho zdmi.

Baron Haldor z Wealdremor byl ohromný člověk, jehož širokou tvář zdobily kučeravé, stříbrem protkané licousy a huňatý plnovous. Na sobě černý frak a opíral se o štíhlou, lesklou hůlku.

Nyní konečně odtrhl pohled od klenutého okna, za nímž se prostírala hluboká rokle a břítky se obrátil na patě. Ponuré stíny, jenž se v semknutých hejnech dosud líně plahočily po zvětralém zdívu se mihem rozprchly na všechny strany.

" Měli bychom se vzniklé situaci stavět čelem, nemám pravdu pánové?" prohlásil a zpříma pohlédl do shluku možná tuctu hlav sražených nad deskou dlouhého stolu.

" Jaké řešení navrhuje, Barone?" protáhl člověk s podivně krouceným knírem.

Baron neodpověděl.

Ztichlým sálem se rozléhal řinčivý klapot jeho leštěných střevíců, který záhy nato prořal zvuk jeho řízného hlasu: " Chtěl bych tímto učinit návrh, jenž sice překonává meze platné ústavy, nicméně jiné řešení se v této pohnuté situaci skutečně nenabízí."

" Jaký návrh nám chcete předložit, Barone?" vřstěl zničehonic člověk, jehož řasený límec docela splýval s bílými licousy. Vvklonil se z protějšího kraje stolu, ukazováček vztyčený a zasupěl: " Je to celé vaše vina, že jsme teď vystaveni nebezpečí vyzrazení tajemství ohledně zrození Eleonore Hallwardové! Snad jste mohl tušit, že do takto ošemetné záležitosti nesmíte zasvětit kdekoho!"

" Jen se neukvapujte tak brzy, Trevore!" ohradil se Baron příkře, načež se zapřel o svou hůlku a tichým, nicméně mimořádně pevným hlasem pronesl: " Mějte na paměti, že dívka se narodila s příjmením Hallwardová. Aaron Hallward měl tudíž právo znát pravdu! Z nějakého důvodu jsem ho považoval za rozumného člověka, který se nesníží k výhrůžkám a nečestnému jednání! Zmýlil jsem se."

" Jaké řešení navrhuje proto, aby se situace nevymkla kontrole!" vyzval ho kdosi smělým tónem. " Koneckonců dobře jste věděl, že Aaron Hallward je prostý člověk. Mohl jste předpokládat, jak se k této záležitosti postaví!"

" Ano, Barone, obyčejní lidé by skutečně nikdy neměli vědět více než kolik toho dokáží strávit!" rozdurdil se člověk s pokrouceným knírem a v závěsu za ním se strhlo šustění mnoha rozčlivených hlasů, jenž vuvěřalo v zanícené bédování.

" Pánové!" zahřímáhal Baron znenadání, načež neméně burácivým hlasem pokračoval: " Dítě je pro nás příliš důležité než abychom nechávali události napospas osudu! Je třeba přijmout opatření, která okamžitě a spolehlivě umlčí Aarona Hallwarda."

Jakmile padl poslední úder jeho mocného hlasu, sálem prostoupilo zostřené ticho.

" Mé řešení přímo souvisí se životem tohoto mladého muže." pokračoval Baron po chvíli, načež se významně odmlčel a dodal: " Ústava je naším společným dílem a dosud se nepochybně nachází pouze v našich rukou. Je na nás, jak naložíme s životem toho, kdo svým ukvapeným jednáním může ohrozit život té, která nás ve správný čas postaví do čela obou klanů."

Jakýsi stařík s flekatou pleškou na zátýlku znenadání nevěřicně vykulil svá vodnatá očka a zalapal po dechu: " Takže nám chcete navrhnout abychom - "

" Přesně tak, Brevile." opáčil Baron klidně. " Chci tímto Vládní síni předložit návrh na okamžitou likvidaci Aarona Hallwarda!"

Tou dobou za dveřmi jednacího sálu hradu Wealdremor...

Kristovanoho, vo čem to remcaj ty plesnivý vydřiduši?

Ariel Drummond zdrceně odtáhl ucho od dveří a zapotácel se.

Nebo sem snad já na starý kolena úplně vohluchnul?

Ariel Drummond byl svalnatý hromotluk s tlustým krkem a malou hlavou. Byl narvaný

do omšelé, kožené bundy a zespod zapraných nohavic trčely blátem zacákané špičky bot. Jeho hlavní úlohou bylo střežit Baronovo bezpečí před všemi těmi, kdo nepatřil do kruhu jeho vznešených společníků.

Ariel Drummond přivrávorál blíž ke dveřím a poněkud ostýchavě se nalepil uchem na klíčovou díрку.

" Jste doufám poučen, kam až vedla vaše přílišná neuváženost, Barone!" dorážel něčí kvičivý hlas, který vzápětí zastřelo Baronovo zaburácení:" Eleonore Hallwardová je v bezpečí hradu Wealdremor, kde nad ní panuje ustavičný dohled. A drobná překážka v podobě Aarona Hallwarda není ničím ve srovnání s tím, iak dítě po dobu osmnácti let ochránit před zásahy upírů. Nemyslíte, že přišel čas zabývat se bezprostředně Eleonore místo abychom ztráceli část úvahami o mladém Hallwardovi?!"

Takže Aaron...

Ariel Drummond vyrazil jakýsi přidušený skřek a zdrcnul se vzad, dlaň přes ústa a v očích mu plálo čiré ohromení.

Takže von nemlel nesmyslv. když říkal, že to děcko...

Samým rozčílením bezmocně zatěkal pohledem do stran.

" Takže voni to děcko vážně přivedli na svět... " vyšeptl zdrceně, načež zalapal po dechu a jal se bezradně točit na patě.

Kristovanoho, dyť voni Aarona chtěj voddělat jako kus dobytka!

V tu ránu Drummond přestal rázovat v kruzích a ztuhl na místě jakoby ho jeden přibil.

Musim ho naitť dřív než voni!

A poněvadž se dusot jeho tlustých podrážek záhy nato vytratil z doslechu, neslyšel již poslední slova, jež zazněla z úst Barona z Wealdremor.

" Nepochyboval jsem, že zdárně dospějeme k dohodě pánové, a proto jsem vše nezbytné pro likvidaci Aarona Hallwarda zařídil předem." oznámil jasným hlasem.

Ariel Drummond jedním machem rozrazil vstupní vrata hradu Wealdremor a jeho očím se namanul výhled na ztemnělé hradní nádvoří, které zelo prázdnotou. Kolem dokola se rozpínala strohá řada otlučeného cimbuří.

Těmdle lidem není vůbec nic svatý...

To malý děcko zůstane v jejich prackách až do vosumnácti a kdo ví, jaký plány s ní maj potom...

Tou dobou se dlouhým krokem ubíral kamsi vpřed, aby se vzápětí ocitl na prahu příjezdové cesty, jenž se v klikatých zatáčka svažovala do města.

Nedalo by se vpravdě tvrdit, že tušil, kterým směrem se vydat, nicméně hlavou se mu přece mihla blesková myšlenka.

Esli tě ted' nenajdu v tý špinavý putyce jako vobvykle, tak bůh s tebou chlapče...

Ariel Drummond se ještě jednou spěšně rozhlédl, přešlápl, načež trhnutím vyrazil klikatou stezkou vpřed a rozplynul se ve tmě.

Jen nedlouho poté...

Z úzkých komínů čoudila oblaka šedého dýmu a trhala sněhobílý povlak párv, který dosud tak těžce dopadal na karmínové stříšky vzorně řazených domků. Ariel Drummond se rychlostí šípu řítit chabě osvětlenou ulicí, jen jeho mohutné supění probíjelo tesklivé noční ticho.

Zbývalo takřka několik kroků, načež odbočil doleva a naskytl se mu pohled na náměstí, v jehož středu se k nebi pnula břechťanem obrostlá kašna. Kolem dokola jí obkličovala celá kupa sešlých stavení, která někdo bůhvíproč namačkal příliš těsně na sebe. Úzkými okny probleskovaly jásavé žluté paprsky a rozlévaly se po chodníku.

Jen ať sem tam první!

Ariel Drummond honem vyklusal dopředu, načež vtrhl do jedné z mnoha úzkých uliček. Prosmýkl se kolem hloučku smrdutých pobudů a odbočil stranou, odkud se jeho očím naskytl výhled na zchátralou boudu s párem začouděných oken. Nad nedovřená vrata někdo přitloukl nápis: *Doupě pod Starou kašnou.*

Drummond se kvapem blížil, načež surově rozrazil vrata a v závěsu za ním dovnitř zatchlé boudy vtrhl poryv chladného vánku.

.. Hledám Aarona Hallwarda! Je tady?!“ zahalekal, zatímco pohledem zuřivě těkal po řadě hustě napěchovaných stolů.

Když nikdo neodpovídal, ve všem rozlícení se rozburácel:“ Mám se snad ptát každého zvlášť? Milerád vás vobejdu, pokavaď budu muset!“

.. Nepokřikuj tady, mladej!“ zabručel najednou chlapík od titěrného stolku u okna a líně k němu obrátil svou brunátnou, dlouho neholenou tvář.“ Ten tvůj přítelíček vocaď před chvílkou vovedšel.“

.. Kam?“ rozdychtl se Drummond a v tu ránu úplně pocítil, jak mu srdce samou tíhou klesá až kamsi do kalhot.

Chlapík však jen pokrčil rameny, škytnul, načež si složil lokty na stole a neodpověděl.

Kam jen moh vovedjít?

A s kým?

Při pomyšlení na Baronovy nohsledy se Drummondovi žaludek rázem smrsknul jako v pěsti.

Splašeně kličkoval jednou zalidněnou ulicí za druhou a čas od času strčil hlavu do některého těsného hloučku.

.. Nepotkali ste mladýho Aarona Hallwarda?“ štěkl krátce.

.. Vodpreiskni!“ zavrčel některý ohnutý tulák.

Tou dobou však již Ariel Drummond odbočil a vytratil se v lomozu vedlejší ulice.

Mohli ho vodvlíct kamkoliv...

.. Vy sháníte mladýho Hallwarda?“

Něčí chrčivý hlas ho zčistajasna uhodil do zad jako kláda. Ariel Drummond sebou zdrceně škubnul a křikl:“ Co vo něm víte? A kde ste vůbec?“

.. Je chráněný. Nemějte o něj strach.“

.. Kde ste?“

.. Nevěříte snad ochranným amuletům od Tima Broodyho?“

Podivný scvrklý stařec v dlouhém černém hávu s kapucí, odkud trčela jen špička zahnutého nosu, najednou vyplul z některého temného koutu.

.. Co víte vo Aaronovi?“ obořil se Drummond dřív než se stařec zmohl k jedinému slovu.

.. Jsem ochotný dát ruku do ohně za to, že mé amulety ochrání každého, kdo se ocitne v nebezpečí!“ odpověděl stařec klidně.

.. Kašlu ti na amulety, páprdo!“ rozohnil se Drummond, načež ho chytl kolem kostnatých ramínek a zatřepal.., Koukej mi říct, co víš vo Aaronovi Halwardovi, rozuměls?“

Stařec mu však již nestačil dát odpověď, poněvadž v tu ránu vzduch protl něčí sténavý nářek, načež hrouda s tupým žuchnutím dopadla na zem.

.. Kristapána...“ vyrazil Drummond, načež pocítil, jak mu brada samým úděsem klesla až k ramenům. Paže těžké jako olovo najednou sklouzly podél těla, oči vytřeštěné a nepohnul se ani o píď.

.. Na Aarona Hallwarda si dobře vzpomínám.“ pokračoval stařík chrčivě.“ Byla to kobra. Jehla vykreslila kobru. Je velmi silná. Ochrání ho přede všemi nástrahami.“

.. Mlč!“ vyštěkl Drummond krátce, načež se obrátil a přeběhl za roh.

Avšak při pohledu na schoulenou hroudu, jenž zbyla z jeho dávného přítele Aarona Hallwarda, mu slova uvízla v krku jako kamení.

.. Aarone - .. škytl přidušeně a odevzdaně se svezl na kolena. Z očí se mu tou dobou jedna za druhou koulely ohromné slzy.

.. Aarone, kdo ti tohle udělal?“ kňoural zatímco mu dvěma prsty rozechvěle prohmatával tep na krku.“ Kerý vodporný zvíře tohle udělalo?“

Jenže to již Ariel Drummond skučel tak hřmotně, že mu zcela ušlo, jak se k němu prodírá chabé zvolání:“ Drummm... Drummonde...“

Trvalo to možná celou věčnost než si dlaní velkou jako lopata setřel nový příval slz a vyhlédl ze spod jejich mlžného oparu.

.. Drummonde...“ zachrčel Aaron Hallward naléhavě.
A v tu ránu Drummondovi srdce poskočilo až do krku.
.. Drummonde... nic proti nim nezmůžeme... nic nezmůžeme...“
.. Aarone, kamaráde, hlavně to nevzdávej, ty budeš ještě dobřej...“ vzlykal Drummond.
.. Drummonde, nezapomeň, že Lea je také mojí dcerou. Postarej se... postarej se...“
.. Ale jak, Aarone?“ supěl Drummond, načež skrz zaťaté zuby vyrazil:“ Jak bych mohl do takoveich věcí zasahovat? Dyt' voni neznaj bratra, když zajde řeč na kšefty s nemrtvejma!“
.. Lea je -“
.. Já vím.“ škytl Drummond.“ Narodila se, aby těm starejm páprdům zajistila nadvládu nad nepřáteli. Sám si mi to přece řek!“
.. Lea je -“
.. Jediněj důvod proč seš ted' tady...“ naříkal Drummond umíněně.
.. Lea je v nebezpečí.“ vydechl Aaron vyřízeně, načež se v divoké křeči stočil do klubíčka a krátce zasténal.
.. Aarone!“ vyjekl Drummond zdrceně, když vtom jeho pohled přistál na Aaronově pravém předloktí.

Co to -

Drummond sebou otřeseně trhnul a vykulil oči. Vyhrnul mu rukáv až po loket a ve všem ohromení vyrazil: „ To není možný!“

Na předloktí Aarona Hallwarda se totiž zčistaiasna objevilv dvě temně rudé kaňky. Opodál se pod kůží divoce svíjela pečlivě vytetovaná kobra, jenž pozvolna bledla a vytrácela se.

To je ten amulet, vo kterým mluvil ten dědek!

Ten amulet Aarona zabil!

Ariel Drummond ještě chvíli nehnutě civěl před sebe, když vtom...

.. Můj amulet dokáže rovněž ukončit trápení svého majitele pokud usoudí, že je není cestv zpět.“

.. Pocem!“ zařval Drummond a vyšvihl se na nohy. A dřív než se kdokoliv stačil nadát, přirazil ke staříkovi dost blízko, aby ho mohl popadnout za límec.

.. Ty tvoje malůvky zabíjej lidi, víš to vůbec dědku?“ pokřikoval zatímco s ním divoce natřásal na všechny strany.“ Zabils máho kamaráda! Víš vůbec co si proved? Tak odpověz!“

Nato uvolnil sevření a nechal staříka klopýtnou o krok vzad.

.. Amulety Tima Broodyho nikdy neútočí proti svým majitelům.“ ohradil se stařík a ačkoliv stále trochu vrávorál, v jeho hlase se nezachvěl ani tón.“ Důvod proč mohl amulet dospět k podobnému rozhodnutí, je zde pouze jediný. Ten člověk stál na prahu smrti. Amulet pouze uspíšil jeho konec. Jeho smrt ovšem zavinili jiní!“

Ariel Drummond na něj chvíli nehnutě hleděl, načež hlasem, jenž žalem přímo přetékal, tiše vypravil:“ Dycky sem mu přece říkal, aby si tydle lidi nepouštěl k tělu. Proč vůbec strkal nos do jejích věcí? Tak proč?“

To už se ale Drummondovi po tvářích opět koulely slzy velké jako hráchy.

.. Pane,“ vypísknul stařík.“ je zde něco, co bych měl vědět?“

Ariel Drummond však neodpověděl.

Úvahy, jenž právě hýřily jeho myslí totiž zcela zastřely staříkův vetchý hlásek.

Eleonore Hallwardová. Takového jména se dostalo dívce při narození. Jaký osud však připadl na její hlavu? Jaký osud může potkat toho, kdo se zrodí na území, jež v skrytém nepřátelství obývají upíři a lidé? Ani její matka, čí smrt si vyžádalo příchod děvčátka na svět, ani otec, který nyní rovněž odpočívá v pokoji, nesvedli nic s tím, jaké břímě si malá Lea do života přinesla.

O budoucnosti nikdy nelze soudit dopředu.

Avšak již nyní lze s jistotou tvrdit, že život Eleonore Hallwardové po mnoho let zůstane pouhou hrou hrou, kterou hrají jiní.

